

Speech Openingsreceptie Amsterdam Gay Pride 2009 28 juli 2009, Frank van Dalen, voorzitter stichting ProGay

Een paar maanden geleden werd ik gebeld. Er was een scholier in elkaar geslagen. Zijn neus verbrijzeld. Een heterojongen, op een middelbare school in de Achterhoek. Een school die ook voor hem een veilige plek had moeten zijn. 'Je broer is een vuile kankerhomo' werd er geroepen toen er weer hard werd uitgehaald en tegen zijn gezicht werd getrapt. 'Je broer is een vuile kankerhomo'. Homofobie kent vele typen slachtoffers.

De school had een paar dagen nodig om na te denken of de ouders geschorst moesten worden. Dat werden ze, voor korte tijd. En toen het slachtoffer weer naar school kon en durfde, waren ook zij weer aanwezig. De politie vond het niet de moeite om de ouders op te pakken. Aangifte doen, dat kan ook later ook nog wel. We kijken wel even wat we met deze zaak doen. Ruzies op het schoolplein komen wel vaker voor.

'Je broer is een vuile kankerhomo'. 'Kankerhomo'. Je hoeft niet in Amsterdam op het Rembrandtplein te zoenen, om dit geluid te horen.

Het beeld dat homoseksualiteit in onze samenleving geen probleem meer is, is een vals beeld.

Ja. Er is vooruitgang. Twee jaar geleden was het land te klein toen zelfbewuste homoseksuele pubers er voor kozen zichtbaar te zijn tijdens de Amsterdam Gay Pride. Nu een boot met heteroleerlingen meevaart, is het geluid verstomd. Zij hoeven immers niet uit te leggen dat je op je veertiende zelfbewust heteroseksueel kunt zijn.

Velen hebben de afgelopen jaren de Amsterdam Gay Pride omarmt. En daarmee ook de doelen waar wij voor staan. Want geen misverstand daarover, de tijd om alleen feest te vieren is nog lang niet aangebroken.

Niet zolang docenten kunnen worden ontslagen als ze een liefdevolle relatie in trouw aangaan met iemand van het gelijke geslacht. Niet zolang jongeren niet uit de kast durven te komen als ze zien wat leeftijdgenoten of anderen kan overkomen als ze wel openlijk homo of lesbo zijn. Niet zolang in etnische kringen homoseksualiteit toch vooral een taboeonderwerp is. Niet zolang de EO een eigen medewerker verbiedt in te gaan op een uitnodiging van geloofsbroeders die wel meevaren.

De EO-directie zegt dat het onderwerp homoseksualiteit nog te gevoelig ligt. Dat deelname aan de Amsterdam Gay Pride tot, ik citeer, 'ongewenste richtingen in het gesprek kan leiden'. De afgelopen jaren deden multinationals, ministers, de politie, onze burgemeester, ja, zelfs christelijke homo's en vele anderen voor het eerst mee. En in alle gevallen leiden dat tot enthousiaste reacties, tot debat en vooruitgang. En dat is precies waar de EO bang voor is; debat en vooruitgang op het onderwerp homoseksualiteit.

Ik sluit mij ogen niet voor de realiteit. Er zullen mensen bij de EO zijn die vinden dat het niet kan. Meevaren. Maar net zo goed als Marcouch in

Slotervaart en Elvira Sweet uit Zuid-Oost wel hun maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen, kleur bekennen, meevaren en van daaruit geconfronteerd worden met debat in de eigen achterban, mag dat van een EO, gefinancierd uit publieke middelen, net zo goed verwacht worden. Want alleen als homoseksualiteit besproken wordt, zal vooruitgang geboekt kunnen worden.

Geachte EO-directie. Niets doen is ook een keuze en leidt eveneens tot debat. Werp die koudwatervrees van u af. Keer uw rug niet naar de maatschappij en de homoseksuele gelovigen die u bij hun avontuur willen betrekken en bovenal oordeel, niet op basis van valse percepties en vooroordelen.

Geachte EO-directie. Ik mocht niet spreken op de EO-jongeredag. U was wel welkom bij ons. U bent genodigd om deelgenoot te worden van onze wereld. U verbood uw medewerker dat te aanvaarden. En wederom, voor de derde keer, steken wij onze hand naar u uit. Zie wat de Amsterdam Gay Pride daadwerkelijk inhoudt. Zie hoeveel uw en onze wereld gemeen hebben. Zie hoezeer wij elkaar nodig hebben. Zie hoezeer homoseksualiteit ook deel van uw leven is. Kom kijken, is het niet op zondag tijdens de openlucht kerkdienst, dan toch zeker wel op zaterdag tijdens de botenparade. Een plek op het VIP-deck is voor u gereserveerd. EO-directie, wij steken onze hand naar u uit. U bepaalt wat u daarmee doet.

Dames en heren, hoezeer de Amsterdam Gay Pride zich de afgelopen jaren heeft ontwikkeld is aan uzelf om van een oordeel te voorzien. Maar wat ik wel wil zeggen is dat die ontwikkeling niet mogelijk was zonder de aflatende inzet van velen.

<<dankwoorden>>

Dames en heren. In september zal de gemeenteraad van Amsterdam de homonota van het college behandelen. Een nota waar we tevreden over kunnen zijn over wat er in staat. Een groot deel is immers gebaseerd op de nota 'Gedeelde toekomst, homobelang is heterobelang' van de Amsterdamse homobeweging zelf. Tevreden over wat er wel in staat.

Maar er wordt ook wat gemist. Als Amsterdam een onbetwiste plek als Gay Capital wil heroveren, dan mag sociale acceptatie van homoseksualiteit niet alleen aan de welzijnshoek worden overgelaten. Dan moeten we met elkaar erkennen dat homoseksualiteit een verrijking is voor de hele stad en iedere burger die daar woont. In de homonota van de gemeente is op dat vlak nog een wereld te winnen. En ProGay zal samen met de Amsterdamse homobeweging, de raad en het stadsbestuur die ambitie verder invulling geven.

Want een stad waar homoseksualiteit volledig wordt geaccepteerd en optimaal kan floreren in al haar facetten, is een stad waar creativiteit en innovatie vrij baan hebben, omdat anders zijn als positieve grondwaarde wordt gezien. Dat is de stad waar we naar toe moeten werken. Omdat dat ons een stad geeft die voor homo's en hetero's een beloftevolle toekomst

inhoudt. Dat is een stad waar iedereen veilig over straat kan, waar iedereen -homo, hetero, allochtoon, autochtoon, transgender of bi, jong of oud, beperkt of niet- zijn of haar leven kan leiden zoals het hem of haar het beste past. Dat is een stad waar het beste uit de mens wordt gehaald. Dat is een stad waar de inwoners trots en de anderen jaloers op kunnen zijn. Dat dames en heren, is mijn toekomstig Amsterdam, waar ik van droom en waar ik als openlijk homoseksueel oud wil worden.

Dames en heren. Ergens, ergens zit nu een middelbare scholier op een camping. Hij heeft na zoveel maanden nog steeds last van zijn neus. Zijn leeftijdsgenoten genieten onbekommerd. Maar met die andere jongens nog op school en zijn broer nog steeds homo, is zijn angst om straks weer naar school te moeten gaan, niet verdwenen.

Ook voor deze heterojongens strijden wij voort tijdens onze Amsterdam Gay Pride.

Dank u wel.

Frank van Dalen
Voorzitter stichting ProGay
28 juli 2009, openingsreceptie Amsterdam Gay Pride 2009

Alleen het gesproken woord geldt.